

de o asemenea însoțire, fiindcă se vede că este bună. Te gândești că fiul nu o să te ajute. Să știi că asta nu depinde de căsnicie. Dacă este om bun, o să te ajute, oriunde ar trăi, iar dacă nu e bun, ce poți să-i faci? Dacă într-un lucru atât de însemnat tu, ca mamă, ai să faci după inima fiului, toată viața lui o să-și amintească și o să-ți răsplătească ajutându-te după putere. Așa că nu văd nimic rău în această căsătorie. Dumnezeu binecuvântează!

POVAȚĂ CĂTRE O FAMILIE

Micuțului vostru îi doresc spor la învățătură – dar dacă

învățătura nu-i intră în cap, nu îl chinuiți. Poate că are talent artistic – la desen sau mai știu eu ce... sau poate că e meșter bun, îndemânat. Lăsați-l să se ocupe cu lucrul la care are talent. Sau poate că îi place să se roage. Atunci, să se roage și să meargă pe acest drum. Scrieți că vă plictisiți seara. Trebuie să organizați lecturi și istorisiri în familie. Cine dă peste ceva bun, să propună: «Vreți să vă citească?» și să citească ceva care să încălzească sufletul și vremea va trece în mod interesant.

Sursa: **Sfântul Teofan Zăvorâtul**, *Mântuirea în viața de familie*, Editura Sophia

PROGRAMUL LITURGIC

Martți 19 ianuarie	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă 23 ianuarie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 24 ianuarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. I Timotei 1, 15-17; Ev. Luca 18, 35-43; glas 8, voscr. 11 → Duminica a 31-a după Rusalii (Vindecarea orbului din Ierihon, Tedeum); → Sfânta Cuvioasă Xenia din Roma; → Sfânta Cuvioasă Xenia din Petersburg

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE-HANUL COLȚEI

„Bărbatul neîncercat este într-o toate nepriceput.”

– Gheron Iosif

Nr. 373 / 17 ianuarie 2021

SFÂNTUL
IOSIF ISIHASTUL

1898 – 1959

NU LĂSA RĂUL SĂ PRINDĂ RĂDĂCINI

Am primit, fiul meu, scrisoarea ta și am văzut în ea neliniștea ta. Nu te întrista, fiule. Nu te neliniști atâta! Dacă ai căzut iarăși, iarăși ridică-te! Ai fost chemat pe drumul ce duce la cer. Nu este bine să se împiedice cei care aleargă, dar dacă se împiedică, să se ridice și să continue alergarea. Este nevoie de multă răbdare și de pocăință în fiecare clipă. Așadar, fă metanie de îndată ce greșești, nu pierde timpul! Deoarece cu cât întârzi să ceri iertare, cu atât mai mult dai timp celui rău să-și întindă rădăcinile în lăuntrul tău. Nu-l lăsa să prindă rădăcini! Nu deznădăjdui dacă ai căzut, ci ridicând-te degrabă, fă metanie și spune: „Iartă-mă, Doamne Hristoase, sunt om și sunt slab”. Faptul că ai căzut nu înseamnă că te-a părăsit Dumnezeu. Ci, pentru că ai multă

mândrie lumească, multă slavă deșartă, te lasă Mântuitorul Hristos ca să greșești și să cazi. Să înveți din toate slăbiciunile tale, să le simți pe propria-ți piele și să ai apoi îngăduință și răbdare cu cei care cad. Să nu mai judeci pe frați atunci când cad, ci să le sari în ajutor. Deci ori de câte ori cazi, ridică-te și îndată cere iertare! Nu ascunde întristarea în inima ta, deoarece bucuria celui rău este întristarea, deznădejdea, din care se nasc multe și din care se umple de amărăciune sufletul. Cel care are puterea căinței imediat spune: „Am păcătuit, părinte, iartă-mă!” Și astfel alungă întristarea. „Sunt om slab – spune – ce să fac?” Într-adevăr, așa este, fiul meu. Curaj!

Numai atunci când vine harul lui Dumnezeu poate omul să stea pe picioarele sale. Altfel, fără har, mereu se clatină și cade. Curaj și nu te teme deloc!

Ai văzut cât a răbdat în ispită fratele despre care îmi scrii? La fel să faci și tu. Ridică cuget curajos în fața ispitelor ce vin spre tine. Ele oricum vin. Ai nevoie de ele. Altfel nu te poți curăți. Lasă deoparte sfaturile nepurtării de grijă și ale lenevirii tale. Nu te teme de ele. Cum au trecut cele de până acum, cu ajutorul harului lui Dumnezeu,

asa vor trece și acestea, după ce își împlinesc misiunea.

Ispitele sunt medicamente și plante tămăduitoare, care vindecă patimile cele văzute și rănilor noastre cele nevăzute. Răbdă pentru a putea să câștigi cu fiecare dintre ispite, să dobândești plată, odihnă și bucurie în Împărăția cerească. Vine noaptea, noaptea morții, când nimeni nu mai poate lucra. De aceea, grăbește-te. Timpul este puțin. Să mai știi și aceasta: mai bine o zi în care viața a ieșit biruitoare și încununată cu premii, decât ani mulți trăiți în nepurtare de grijă. Lupta unei singure zile, în deplină cunoștință și în simțirea sufletului, valorează mai mult decât cincizeci de ani fără cunoștință și în nepurtare de grijă. Fără luptă și fără vărsare de sânge nu aștepta să ajungi la eliberarea de patimi. Pământul sufletului nostru face să crească măracini și buruieni după cădere. Avem nevoie de curățire. Acestea nu se smulg decât cu durere multă, cu mâini bătătorite și sângerânde și cu mult oftat. Plângi deci, varsă râuri de lacrimi pentru ca să se înmoaie pământul inimii tale. Și când pământul se va înmuia, măracinii se vor smulge mai ușor.

Sursa: **Gheron Iosif**, *Mărturii din viața monahală*, Editura Bizantină

SFÂNTUL ANTONIE CEL MARE

† 17 IANUARIE

251 – 356

ÎNDEMNURI

❖ Omul bun și iubitor de Dumnezeu nu mustră pe oameni pentru rele când sunt de față; iar în dos nu-i bârfește. Dar nici celor ce încearcă să-i grăiască de rău nu le îngăduie.

❖ Cei ce socotesc nefericire pierderea banilor, a copiilor, a slugilor sau a oricărui alt lucru să știe întâi că trebuie să se mulțumească cu cele date de Dumnezeu; iar când trebuie să le dea înapoi să fie gata a face aceasta cu recunoștință, într-o nimică scârbindu-se pentru lipsirea de ele,

mai bine zis pentru înapoierea lor. Căci după ce s-au folosit de cele ce nu erau ale lor, le-au dat iarăși înapoi.

❖ Nu se cuvine ca cei mai slăbuți cu firea să deznădăjduiască și să părăsească viețuirea virtuoasă și plăcută lui Dumnezeu și să o disprețuiască ca una ce nu ar putea fi ajunsă, nici înțeleasă de ei. Căci, chiar de nu vor putea ajunge la culmea virtuții și mântuirii prin sânguință și dorință, totuși se fac mai buni sau în niciun caz mai răi. Iar acest folos al sufletului nu este mic.

Sursa: **pateric.ro**

SFÂNTUL TEOFAN ZĂVORĂTUL

† 10 IANUARIE

1815 – 1891

POVAȚĂ CĂTRE O VIITOARE SOACRĂ

Milostivirea lui Dumnezeu să fie cu tine! Întrebi despre căsătoria fiului. Dumnezeu binecuvântează! El își iubește mireasa și ea, pe cât se vede, îl iubește la rândul său. În asta și stă tăria legăturii căsniciei. Tu spui: «Nouă nu ne place», însă nu voi, ci el are de trăit cu soția. Dacă lui îi place, ce treabă aveți voi? Si părinții trebuie să se bucure